

Un număr vechi 1 leu

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR: D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR: I. N. GESĂRESCU

ABONAMENTUL
pe an 30 lei; 6 luni 16 lei; 3 luni 8 lei
Studentii plătesc pe jumătate
Străinătatea: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

A P A R E
de două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘCI
6, Splaiul Brâncoveanu Voevod, 6
Vis-à-vis de Palatul Justiției

A N U N C I U

Terminând publicarea studiului d-lui I. Tanovicanu, pe care cititorii noștri l-au urmat cu mare interes dovadă la aceasta fiind mai multe scrisori de mulțumiri care s-au primit de Directorul nostru; acum anunțăm cu plăcere că într'unul din numerile viitoare vom începe a publica un alt studiu de asemenea foarte important asupra «Altruismului ca principiu obligator în dreptul pozitiv», datorit penei magistratului ieșan, D-l Vespasian Erbiceanu cunoscut cititorilor noștri prin scrierile sale anterioare. Facem și vom face și în viitor toate sacrificiile pentru ca ziarul nostru să fie la înălțimea revistelor străine.

Curierul Judiciar

SUMAR:

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ:

Curtea de apel din București, s. I: V. Dumitrescu, Dan I. Albahary și alții, dați judecăței pentru fraudele de la Ministerul de finanțe;

Jurământul More-judaico, de d-l Nic. M. Părvulescu.

Informații.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, Secția I

Audiența de la 26 Septembrie 1903

Președinția D-lui SC. POPESCU, Prim-Președinte

V. Dumitrescu, Dan I. Albahary și alții, dați judecății pentru fraudele de la Ministerul de finanțe

Deciziunea corecțională No. 1290

Fals în acte publice.—Elementele acestui delict.—Tragere la sorți neregulată sau numai un simulacru de tragere la sorți a titlurilor de rentă destinate amortisării.—Funcționar public însărcinat cu această tragere la sorți.—Dacă simulacru de tragere la sorți constituie delictul de fals.—(Art. 124 din Codul penal).

Fals în acte publice.—Complicitate.—Tragere la sorți falsă a titlurilor de rentă destinate amortisării.—Inlesnirea funcționarului însărcinat cu aceste operațiuni dându-i-se titluri de rentă pentru a fi declarate ca eșite la sorți fără ca în realitate să fi eșit.—Dacă constituie o complicitate.—(Art. 49, 50 și 124 din Codul penal).

Înșelătorie.—Șantagiū.—Elemente.—Tragere falsă la sorți a titlurilor destinate amortisării.—Aflirea din partea terților despre acest fapt.—Amenințare din partea lor exercitată asupra autorilor falsului de a-l denunța dacă nu-l face părtași la beneficiū.—Aceiași amenințare făcută Statului român de a aduce faptul falsificării tragerei la cunoștința detentorilor spre a smulge o sumă de bani.—Dacă constituie delictul de înșelătorie (șantagiū).—(Art. 334 Codul penal).

Parte civilă.—Despăgubiri civile.—Dacă Statul român se poate

constitui parte civilă pentru aceste fraude de la finanțe.—Prejudiciū moral sau material.—Quantumul acestor despăgubiri.—Criteriul fixării lor.—Dacă se poate constitui parte civilă pentru prima oară în apel prin concludiuni scrise.

Judecătorul de instrucțiune.—Dreptul său de a se sesiza de ori ce produs al delictului.—Sesizarea valorilor cumpărate cu produsul beneficiilor realizate din falsa tragere la sorți.—Deținerea lor pentru despăgubirea Statului.—(Art. 34 și 86 Pr. pen.).

1. Când șeful biroului datoriei publice din Ministerul de finanțe, însărcinat cu tragerea la sorți a titlurilor de rentă destinate a fi amortisate, în loc de a face o reală tragere la sorți face numai un simulacru de tragere, făcând să se treacă, în listele tragerilor și în procesele-verbale ce constată efectuarea operațiunii tragerii, ca eșite la sorți titluri pentru cari ruletele cu numerile corespunzătoare erau scoase de el mai dinainte din urnă aceste fapte săvârșite de densus constituie delictul de fals în acte publice prevăzut și pedepsit de art. 124 din codul penal, căci întrunește toate elementele cerute de acest articol: I) Calitatea de funcționar; II) Alterarea adevărului într'un act public; III) Acest act să intre în atribuțiunile funcțiunii sale; IV) Faptul să cauzeze un prejudiciū sau prejudiciul să fie posibil, și al V) Să fie făcut cu intențiunea frauduloasă.

În tragerea la sorți falsă a titlurilor de rentă, toate aceste elemente se găsesc întrunite. Într'adevăr, șeful biroului datoriei publice din Ministerul de finanțe este un funcționar public, însărcinat cu tragerea la sorți a titlurilor de rentă destinate amortisării; prin alcătuirea falsă a listelor de tragere și a procesului-verbal ce constată această tragere, densus alterează adevărul într'un act public ce intră în atribuțiunile funcțiunii sale. Prin această tragere falsă detentorii de rentă au fost privați de șansa de a eși la sorți titlurile lor, și deci au încercat un prejudiciū. În fine din faptul că de această tragere falsă funcționarul și asociații săi au beneficiat, declarându-se ca amortisate titlurile de rentă posedate de ei, reese lămurit intențiunea frauduloasă — viclenia — cu care a lucrat.

2. Cel ce se înțelege mai dinainte cu funcționarul însărcinat cu tragerea la sorți a titlurilor de rentă destinate amortisării și-i remite titluri spre a fi amortisate, iar funcționarul printr'un simulacru de tragere la sorți declară amortisate acele titluri împărțind beneficiul acestei false trageri, este complice cu funcționarul la delictul de fals comis de acesta

Când însă cel ce remite titlurile lucrează în comptul altuia, nu pe socoteala sa, participând însă la o parte din beneficii, parte însă mai mică, densus este tot complice la delictul de fals imputat funcționarului, însă răspunderea și pedeapsa sa pot fi atenuate.

3. Cel ce aflând că, la Ministerul de finanțe, funcționarul însărcinat cu tragerea la sorți a titlurilor de rentă ce au a fi amortisate, face o tragere neregulată în propriul său beneficiū sau al complicilor săi, declarând amortisate propriile sale titluri sau ale complicilor săi, se duce și amenință cu denunțarea atât pe funcționar cât și pe com-

plicii săi dacă nu'l asociază și pe el la beneficiu, și prin această amenințare reușește a participa și a se folosi de acele beneficiu rezultate din trageri neregulate la sorți a titlurilor, comite delictul de înșelătorie (șantagiu), prevădută și pedepsită de art. 334 al. II din Codul penal.

De asemenea comite tot acest delict și când încearcă, prin amenințări, să stoarcă bani de la Stat amenințând că dacă nu i se dă bani va aduce la cunoștința detentorilor de rentă tragerile neregulate ale titlurilor de rentă.

4. Prin tragerea la sorți falsă a titlurilor de rentă destinate amortisării, Statul român, fiind isbit în creditul său și fiind dator a despăgubi pe detentorii de rentă de toate pagubele încercate prin aceste false trageri, este prejudiciat și dar în drept a se constitui parte civilă și a cere despăgubiri, nu cu titlu de daune morale, ci pentru prejudiciul material suferit.

În cât privește cuantumul acestor despăgubiri elementul cel mai sigur de apreciere este beneficiul realizat de autorii falselor trageri și de complicității lor, și urmează ca toți să fie condamnați solidaricește la plata acestui cuantum.

5. Nimeni nu se poate constitui parte civilă pentru prima oară înaintea Curții de apel, prin concluziuni scrise, fără ca prevenitul să fi avut puțința a se apăra.

6. Judele instructor este în drept a pune mâna nu numai pe ce a servit la comiterea crimei sau delictului, ci pe ori ce va părea un produs al acestui fapt, și care ar putea servi spre descoperirea adevărului.

Ast-fel, când cu ocaziunea cercetărilor făcute pentru falsele trageri de rentă de la Ministerul de finance, judecătorul de instrucțiune a pus mâna pe banii și valorile găsite la inculpați și provenite din beneficiul realizat din falsele trageri la sorți a titlurilor de rentă, acești bani și valori trebuie păstrați de justiție pentru a răspunde de despăgubirile civile în cas de condamnare a inculpaților.

Așa dar Statul are dreptul a se acoperi din acei bani și valori pentru despăgubirile civile acordate lui.

S'au ascultat: D-l Procuror de secție N. I. Zamfirescu în susținerea apelului făcut de d-l Prim-Procuror al Tribunalului Ilfov și în combaterea apelului făcut de preveniți.

D-nii avocați Al. Djuvara, T. Stelian, Em. Porumbaru și C. Stere în susținerea pretențiilor Ministerului de finance, constituit parte civilă.

D-nii avocați N. Mitescu și I. Tanoviceanu pentru prevenitul Vasile Dumitrescu.

D-nii avocați C. G. Disescu, Gr. Duca și Gr. Urlățeanu în apărarea prevenitului Dan I. Albahary;

D-nii avocați N. Vlădescu și B. Cernea în apărarea inculpaților Moreno I. Albahary.

D-l avocat I. Th. Florescu în apărarea prevenitului A. Behar; și D-l avocat Em. Pantazi în apărarea prevenitului Rafael Bally,

Curtea,

Având în vedere apelurile declarate de Primul Procuror al Trib. Ilfov, de Statul român reprezentat de Ministerul de finance, de preveniți Vasile Dumitrescu, Dan Albahary, Aron Behar, Rafael Bally și de inculpatul Moreno Albahary, contra sentinței corecționale a Trib. Ilfov secția I cu No. 997/903 (*) apeluri conexe prin încheierea No. 3213 din 22 Septembrie a. c.;

Având în vedere că prin sentința apelată sunt condamnați: V. Dumitrescu la 4 ani închisoare corecțională, cu aplicația art. 124, 40 și 60 Cod penal; Dan Albahary la 3 ani închisoare corecțională și 2000 lei amendă, cu aplicația art. 124, 50 al. I, 40 și 60 Cod penal; Aron Behar la 3 ani închisoare corecțională, cu aplicația art. 124, 50 al. II, 334 al. II, 40 și 60 Cod penal; Rafael Bally la 1 an și 6 luni închisoare corecțională, cu aplicația art. 334 al. II Cod penal; și Moreno Albahary la un an și jumătate închisoare corecțională, cu aplicația art. 124, 50 al. I, 40 și 60 Cod penal. Ca, oșebit de aceasta, preveniți V. Dumitrescu, Dan Albahary, Aron Behar și inculpatul Moreno Albahary, mai sunt obligați ca, solidari cu inculpatul Al. Parisianu, să plătească Statului român suma de 500000 lei daune morale;

Având în vedere că prin apelurile lor: preveniți și incul-

patul tind să fie apărați de verii ce pedeapsă sau despăgubiri, sau cel puțin ca pedeapsa și despăgubirile să fie reduse dându-se faptelor imputate lor adevărata calificare, Primul Procuror, urmărește agravarea pedepselor, iar Statul român cere să i se recunoască dreptul la despăgubiri civile, sporindu-se quantumul lor;

Având în vedere actele de instrucțiune urmate în cauză, interogatoriile preveniților și inculpatului, depunerile martorilor audiați de tribunal sub prestare de jurământ, requisitorul d-lui Procuror General, concluziunile părții civile, și apărarea preveniților și inculpatului;

Considerând că din toate acestea rezultă, în fapt, următoarele: Pentru a putea face față la diferitele cheltuieli extraordinare care nu puteau fi plătite din budgetul ordinar, Statul a fost nevoit, în mai multe rânduri, să recurgă la împrumuturi, cu care ocaziune a emis titluri de rentă în valoare de 100, 500, 1000, 2500, 5000 și chiar 20000 lei fie care, titluri cari urmau a fi amortisate prin trageri la sorți semestriale. Odată cu emiterea titlurilor de rentă s'a întocmit și tablouri cu indicarea numărului și valoarea titlurilor ce urmau a fi trase la sorți; în același timp s'a tipărit pe bucățele de hârtie pătratată numerile titlurilor de rentă puse în circulațiune, care învărtite (făcute rulete) s'au introdus în tobe (urne) pe categorii de valori, urne care se încuiau cu lacăte și se sigilau cu sigiliul Ministerului de finance, și ele nu trebuiau să fie deschise de cât la ziua fixată pentru tragerea la sorți, zi care era anunțată prin publicitate cu 10--15 zile mai înainte. Cum nu era nimic reglementat în această privință, cheile și sigiliul se păstra în ultimii ani de prevenitul Vasile Dumitrescu șeful de birou al datoriilor publice: tot el este care la ziua fixată scotea din urne numărul de rulete indicate în tabela de amortisment, numere care se notau pe liste speciale și care liste se atașau la procesul verbal ce se încheia, constatator de îndeplinirea acestei formalități, cu care forma un corp; procesul verbal însă se încheia în numele Ministrului și al Directorului comptabilității generale a Statului, dar obicinuit se semna de secretarul general și de sub directorul datoriei publice care era inculpatul Al. Parisianu; în fine, ruletele eșite din urne se înșirau pe o sfoară și se păstra cu piese de control. Profitând de încrederea ce avea în el superiorii săi și cum nu se exercita nici un fel de supraveghere cu ocazia tragerilor la sorți, inculpatul Al. Parisianu începe încă de pe la 1893 să facă trageri frauduloase în scop de a trage profit. Într-adevăr, martorul Ștefan Romanescu, fost arhivar și ținător de registre la biroul datoriei publice, a arătat la instrucțiune și a confirmat și înaintea tribunalului sub jurământ, că în 1894 ducându-se în biroul lui Parisianu l'a văzut stampilând rulete după o listă de titluri, că la câte-va zile în urmă a avut loc tragerea și acele titluri au și eșit la sorți; că posterior tragerii a și văzut la Parisianu pe un chirstigiu din Giurgiu (locul natal al lui Parisianu) când titlurile eșite la sorți au fost trecute într'un borderou și un servitor a fost trimis de le-a incasat. Or, instrucțiunea a stabilit că aceste titluri în număr de zece a 5000 lei unul 4°/₁₀ fusese cumpărate la 28 Octombrie 1893 de la casa Marmorosch Blank et C-nie, pe numele lui Neagu Ion chirstigiu din Giurgiu, că alte zece titluri fusese cumpărate la 22 Mai 1893, de la casa Nachmias et Finchels, pe numele lui Niță Șoimescu ginerile lui Neagu Ion, că toate aceste titluri au eșit la sorți la tragerile de la Iulie 1893, Ianuarie și Iulie 1894, și că nici Neagu Ion nici Niță Șoimescu nu dispuneau de mijloace ca să facă ast-fel de operațiuni, ceea-ce lasă a se vedea că ei nu erau de cât persoane interpușe și că afacerea era personală a lui Parisianu. De alt fel chiar el a recunoscut la instrucțiune că la 1895 și 1896 a dat ordin lui Vasile Dumitrescu să scoată la sorți titlurile de rentă pentru C. Peticari, pe atunci director al comptabilității generale a Statului. Dacă însă până la 1899 aceste operațiuni ne cinstite se comiteau de inculpatul Parisianu și de prevenitul V. Dumitrescu pe o scară redusă, și numai în propiul lor compt sau amicilor și cunoștințelor lor, cauza este că diferența de curs, nu era mare și profitul era neînsemnat; în 1899 însă titlurile de rentă din cauza crizei ce a bătuit țara scad în mod simțitor, așa în cât la un titlu de 5000 lei 4°/₁₀ diferența era de 1000 lei. De această situațiune caută să profite numiți pentru a realiza în-

(*) A se vedea *Curierul Judiciar* No. 57 din 14 Sept. a. c. (N. B.)

semnate beneficii. In acest scop V. Dumitrescu se adresează la prevenitul Dan Albahary, un mic bancher care la acea epocă nu dispunea de cât de un capital de circa 80000 lei, care nici nu făcea săi făcea rar operațiuni cu titluri de rentă, cu care făcuse cunoștință. prin intermediul fratelui său Ion, un negustor căzut în faliment, și îi propune să cumpere titluri de rentă 4% de câte 5000 lei săi comunice numerile din vreme și el i le va scoate la sorți, iar câștigul să l împartă pe din două. Propunerea suride lui Dan Albahary și la tragerea de la 1 Decembrie 1899 Dumitrescu îi și scoate la sorți trei din cele cinci titluri câte cumpărase și anume: No. 23814, 23815 și 24017. Cum însă operațiunea nu s'ar fi putut continua fără știrea lui Al. Parisianu, care trebuia să certifice tragerea. Dumitrescu caută să l pună și pe acesta în confidență. Odată asigurați de concursul acestuia, Dan Albahary să pune pe lucru, cumpără în țară și străinătate diferite titluri ale căror numere are grije ale notifica lui Dumitrescu cu câte 2 și 3 luni înainte de tragere. Acesta căuta și scoate mai din nainte din urne ruletele cu numerile indicate, iar la ziua tragerii făcea numai un simulacru de tragere la sorți, să înscria numerile pe liste ca eșite la sorți, să încheia procesul-verbal care se contrasemna de Parisianu și care la rândul său surprindea semnătura secretarului general, și cu modul acesta din 1364 titluri 4% a câte 5000 lei, câte s'au amortizat în intervalul de la Decembrie 1899—19 Iunie 1902 s'au scos pentru Dan Albahary 822 titluri; cu alte cuvinte el a făcut operațiuni de titluri în valoarea de 4,110,000 lei, a realizat un câștig de 811,384 lei 10 bani, din care peste 200,000 lei s'au dat celor care l'au ajutat în aceste manopere, cum rezultă din registrele sale și cum constată raportul expertului Rotop. numit de judele de instrucție. Cu sumele de bani ce le revenea de la Dan Albahary, inculpatul V. Dumitrescu duce un trai mai bun, își ajută frații, degrevează casa părintească de ipoteca cu care garantase cotele în falimentul fratelui său și se mai găsește de judele instructor în posesiunea lui bani și efecte de circa 46000 lei, iar Al. Parisianu, o dată intrat în fonduri, începe să cumpere titluri pe numele amantei sale Maria Dumitriu, devenită mai în urmă soția sa, pe numele cumnatului său Petre Părvulescu și pe numele de G. Dumitrescu. le scoate la sorți și face să fie încasate pe numele amantei, ale soacrei sale Alexandrina Dumitrescu și pe numele Căpitănescu, M. Petrescu și Rusu, persoane necunoscute; el merge și mai departe, ridică de la Casa de Depuneri și Consemnațiuni titlu cu No. 22394 ce era deus de tatăl său. l scoate la sorți și l incasează prin ușierul său Ioan Grigorescu, însă pe numele lui T. Iulian funcționar în Ministerul Cultelor și Instr. Publice, fără ca acesta să știe absolut nimic: în fine, Parisianu și cumpără casa cu 15000 lei, face cu nevasta două voiajuri în străinătate, unul la Paris în timpul expoziției și altul în Elveția, și trăește pe un picior larg, făcând cheltueli peste mijloacele sale. Pe când se urma aceste trageri frauduloase cu Dan Albahary, inculpatul Al. Parisianu și cu prevenitul Vasile Dumitrescu scot la sorți 18 titluri 4% a 5000 lei și pentru Eustațiu Măcărescu fostul director al Băncii Agricole, acum defunct. De la primele trageri neregulate însă prevenitul Aron Behar, observă că atât Dan Albahary cât și fratele său Moreno scomptați imediat după fie care tragere număr mare de titluri eșite la sorți, bănuie că la mijloc trebuie să se petreacă ceva, se pune la pândă și surprinde pe V. Dumitrescu în mai mai multe rânduri intrând pe furiș în comptuarul lui Dan Albahary; odată fixat asupra persoanei, prin intermediul căreia se opera tragerile la sorți în profitul lui Dan Albahary, așteaptă pe V. Dumitrescu. când eșea de la serviciu, îi spune că știe de tragerile în profitul lui Dan Albahary și îi pretinde să facă și cu el asemenea operațiuni amenințându-l, în caz de refuz, că l va denunța. V. Dumitrescu văzându-se descoperit acceptă propunerea, și la tragerea de la 19 Iunie 1900 îi scoate la sorți 15 titluri de rentă 4% a câte 5000 lei fie-care. Cum însă casa Aftalion pe care Behar o reprezenta ca procurist cade în faliment, acesta—pentru că nu dispunea personal de fonduri, ca să cumpere titluri și să meargă înainte e silit să pună în confidență pe Rafael Bally procuristul general al Casei de Bancă Chrisoveloni, care și cumpără de la această casă, la 9 August 1900, pe numele

lui Behar, cinci titluri de rentă, dar V. Dumitrescu refuză de astă dată a i le mai scoate, sub pretext că a încetat de a mai face ast-fel de operațiuni chiar cu Albahary, dar adevăratul motiv era că Behar nu îi dedese beneficiul convenit lui de la prima tragere din cauza falimentului firmei Aftalion. Atunci Behar, de concert cu Bally să presintă la Dan Albahary. îi comunică că știe de tragerile la sorți frauduloase și îi cere 10000 lei, ca despăgubiri pentru paguba ce a încercat cu cumpărarea titlurilor pe care Dumitrescu refuză a le scoate la sorți, amenințând că alt-fel va da totul pe față, dar Dan Albahary refuză categoric, ba încă îl dă și afară. In acea zi Dan Albahary primește și visita lui Bally, care primește același răspuns. Peste noapte însă Dan Albahary gândindu-se mai serios la consecințe, se și hotărăște să le cumpere tăcerea, și a doua zi trimite la Bally pe fratele său Moreno și convin ca din tragerile ulterioare să se dea lui Bally și Behar 20% din beneficiu, iar pentru a putea fi controlat, Dan Albahary și luă obligația ca toate titlurile destinate a fi scoase la sorți să fie cumpărate prin casa Chrisoveloni, unde Bally era fac-totum. Cu modul acesta Behar și Bally parvin să stoarcă de la Dan Albahary suma de 18255 lei. Văzând însă că ceea-ce le revine de la Dan Albahary este prea puțin, prevenții Behar și Bally să decid să facă o lovitură mare; în acest scop ei adresează casei Disconto Gesellschaft din Berlin, cea mai interesată în chestia împrumutului cu rentă, o scrisoare anonimă prin care îi arată că sunt în posesiunea unui mare secret care o interesează în cel mai înalt grad și se oferă să destăinuiească acel secret în schimbul unei recompense, dar nu primesc nici un răspuns. Peste 3 luni expediază a doua scrisoare, având aproape același conținut și semnată de data aceasta de Behar, dar și aceasta rămâne fără răspuns ca și cea dintâi După așteptare de un an aproape, prevenții se gândesc că e mult mai bine să încredințeze afacerea în mâinele unei persoane influente la Berlin. In acest scop Bally se și duce la Berlin în Maiu 1902 unde se întâlnește cu o rudă a sa Covo și prin acesta face cunoștința lui Liebling avocat cu vază și cumnat cu Covo, căruia confiază afacerea. Acesta fără a pierde timp să și presintă la Disconto, destăinuiește directorului manipulațiunile frauduloase ce se petreceau la Minist. de finanțe cu tragerea la sorți a titlurilor de rentă, iar pentru a-i forma convingerea Behar este chemat la Berlin și dovedește cu borderouri în regulă că toate titlurile de rentă ce Dan Albahary cumpărase de la Berlin prin casa Chrisoveloni, erau eșite la sorți, iar pentru serviciul ce i se aducea făcându-i această destăinuire au pretins să li se dea ca recompensă suma de 500000 mărci. Casa de bancă Disconto, cere timp ca să cerceteze faptele denunțate, iar până atunci Liebling, Covo și Behar convinși că Disconto nu va putea refuza suma pretinsă, fac chiar o convențiune semnată de câte trei, în care Behar lucrează și ca procurator al lui Bally, și prin care și împart suma de 500000 mărci luând Behar și Bally 60% iar Covo și Liebling 40%. Cum însă Disconto refuză a le da recompensa cerută, Liebling și Covo schimbă atitudinea și stăruie pe lângă această casă și verbal și înscris ca să intervină ea pe lângă Ministerul de finanțe român, ca să se plătească de Statul român suma pretinsă, amenințând că vor desvălui în public faptele comise și vor convoca pe detentorii de rentă spre a-i pune în curent de cele ce se petrec. In același timp Behar și Bally sunt îndemnați să facă demersuri identice pe lângă d-l Costinescu, ministru de finanțe, și Behar să și presintă în Decembrie și are în acest sens o convorbire cu Sterling, Directorul Băncii Generale, cunoscut cu d-l Costinescu. Când însă i se comunică că suma ce i s'ar putea da este 30000 lei, Behar o găsește derisorie și spune că va lăsa asociatului său din Berlin sarcina de a face demersurile necesare pentru obținerea integrală a sumei pretinse. Imediat după aceea, și anume la 12 Ianuarie st. n. 1903, Liebling și adresează o scrisoare casei Disconto în care și exprimă mirarea de suma minimă oferită de Ministerul de finanțe român lui Behar și amenită, că e hotărât a face o lovitură de bursă, pentru a produce o scădere însemnată a titlurilor de rentă română și se convoacă în același timp o adunare a detentorilor germani de rentă cărora le va expune cele ce se petrec și să și hotărăscă la

o acțiune în daune contra Ministerului de finanțe român. Față de această amenințare adusă la cunoștința Ministrului de finanțe român, la 7/20 Ianuarie a. e., Behar este arestat. După intervenția guvernului român, sunt arestați la Berlin și Covo cu Lieblich și ast-fel se încep urmărirea;

Având în vedere că să impută prevenitului Vasile D-trescu că în calitate sa de șef al biroului datorii publice, fiind însărcinat cu tragerea la sorți a titlurilor de rentă, a făcut numai un simulacru de tragere, fiind-că în realitate făcea să se treacă pe liste și în procesul-verbal constatator de efectuarea operațiunii tragerii ca eșite la sorți titluri pentru care ruletele cu numerele corespunzătoare, erau scoase de el mai din nainte din urnă; Că cu modul acesta a participat la falsificarea listelor și procesele-verbale în număr de 23, cu datele 2 Decembrie 1899, 20 Ianuarie, 18 Martie, 1 și 2 Iunie, 19 Iulie, 18 Septembrie, 1 și 2 D-brie 1900, 18 și 19 Ianuarie, 1 Martie, 1 și 2 Iunie, 19 Iulie 18 Septembrie, 1 și 2 Decembrie 1901, 19 Ianuarie, 18, 19 Martie, 1 Iunie și 19 Iulie 1902;

Având în vedere că prevenitul a recunoscut, la instrucțiune, trib. și Curte, că a scos la sorți în mod fraudulos ruleta cu numerele titlurilor de rentă aparținând lui Al. Parisianu, Eustațiu Măcărescu, Dan Albahary și Aron Behar, și că a primit în schimb bani de la Dan Albahary;

Având în vedere că osebit de recunoșterea sa contra lui mai vine: a) arătarea lui Al. Parisianu, care afirmă că i-a dat ordine ca să scoată la sorți titlurile de rentă a lui Măcărescu, — b) găsirea acasă la el a notițelor ce i se dedese cu numerele titlurilor acestuia, cum și a 8-rulete stampilate și șnuruite (Dos. Instr. fil. 409), — c) arătarea lui Dan Albahary și Aron Behar, că a scos și pentru ei la sorți titluri de rentă pentru care îi dedese numerele de mai înainte, — d) scrisorile sesisate la Dan Albahary (Dos. instr. fil. 438 și 439), prin care Dumitrescu îi cerea continuu bani, — e) registrele lui Dan Albahary și actul expertului care constată că s'a bonificat celor ce ia dat concursul suma de 220.195 lei, — f) în fine găsirea în posesiunea sa a unei sume de peste 40000 de lei în bani și efecte, sumă care nu e de cât produsul operațiunilor incorente la care se dedea;

Având în vedere că, din punctul de vedere legal, faptele săvârșite de prevenit intră în prevederile art. 124 C. penal, text aplicat de trib. și care prevede falsul intelectual. Intr'adevăr, elementele cerute de acest articol sunt: 1) Calitatea de funcționar, — 2) alterarea adevărului într'un act public, — 3) să intre în atribuțiunile funcțiunii sale, — 4) să cauzese un prejudiciu, sau posibilitate de prejudiciu și 5) să fie făcut cu intențiune frauduloasă;

Considerând, că în specie, toate aceste elemente se găsesc întrunite, căci nu se poate contesta că prevenitul V D-trescu era funcționar public, șeful de birou al datorii publice, că, în această calitate intra în atribuțiunile funcțiunii lui, de a efectua tragerea la sorți a titlurilor de rentă destinate a fi amortisate; că, făcând tragerile a alterat adevărul în acte publice, căci a făcut să se constate în liste și procesele-verbale constatatoare de efectuarea acestei operațiuni ca eșite la sorți titluri care nu eșise în realitate, dar care fusesse alese mai din nainte din urne, așa că se făcea numai un simulacru de tragere; că prin tragerile făcute în acest mod, e. incontestabil că detentorii de titluri au fost privați de șansa de a eși la sorți titlurile lor și prin urmare a încercat un prejudiciu, că la toate aceste operațiuni numai intențiunea frauduloasă — viclenia — nu se poate susține că a lipsit;

Considerând că apărarea recunoaște că prevenitul V. Dumitrescu a simulat operațiunea scoaterii ruletelor din urne, dar susține că el nu a participat la nici un act scris și că falsul nu se comitea de cât prin facerea listelor de tragere și a proceselor-verbale care constata operațiunea, acte care nu sunt semnate de el;

Având în vedere că în zadar se cercă a se separa operațiunea tragerii la sorți a ruletelor din urne de formalitatea înscrierilor pe liste și redactarea procesului-verbal constatator că tragerea a avut loc, căci toate aceste

formalități formează un singur tot, ele se completează una pe alta, și toate întrunite constituie falsul în acte publice. Intr'adevăr, scoaterea ruletelor din urne intră în atribuțiunile funcțiunii lui Dumitrescu și fără el Parisianu, nu ar fi putut comite falsul cum nici el nu ar fi putut face simulacru de tragere fără știrea și concursul lui Parisianu. Când dar el făcea să se înscrie pe liste și să se constate prin procesele-verbale ca eșite la sorți rulete alese mai dinainte din urnă, nu făcea alt de cât săvârșea un fals în sensul art. 124 Cod penal. Adică făcea să se altereze adevărul într'un act public. De altminterea rolul său nu s'a mărginit numai la simularea tragerii ruletelor, ci de multe ori da el la funcționarii lista cu numerele titlurilor ce trebuia scoase și i puneă să stampileze ruletele, fapt afirmat de martorii Ion Referendaru înaintea Tribunalului (fila 47) și recunoscut și de prevenit la interogatoriul ce i s'a luat de judele instructor, în ziua de 8 Ianuarie a. e. (fila 158 verso). Că, în urmă, ca să nu fie descoperiți, a căutat în urne ruletele corespunzătoare, a scos din șir pe cele fals stampilate, care s'au și găsit acasă la el, și a pus în locul lor pe cele adevărate ce fusesse scoase din urnă după tragere (a se vedea interogatoriul său fila 159 verso). Că martorii Ion C. Constantinescu, Atanasie Panu și Pavel Popescu, ascultați la instrucție (fila 245, 315 și 316) afirmă chiar că une-ori V. Dumitrescu desfăcea și le dicta ruletele scoase de el din urnă, iar altă dată le aducea numai ruletele și se desfaceau, se citeau și treceau pe liste de ei, — ceea-ce e același lucru ca și cum prevenitul însuși ar fi scris acele liste. Că cel puțin primele trei titluri cu No. 23814, 23815 și 24017, scoase în profitul lui Dan Albahary la tragerea de la 2 Decembrie 1899, și cele 15 titluri scoase în profitul lui Aron Behar la tragerea de la 19 Iulie 1900, e opera exclusivă a lui V. Dumitrescu, pentru că nici el nu afirmă că Parisianu a știut de ele; prin urmare trecerea pe liste a acestor titluri și procesele-verbale care constată operațiunea tragerii, nu a putut fi făcute de cât de el, și tot el este care a indus aci în eroare chiar pe Parisianu surprinzându-i iscălitura; că dar nu se poate susține că aci nu există cea mai caracterizată alterare a adevărului într'un act public comisă de el;

Că ținând seamă de toate împrejurările ce înconjură această afacere, Curtea găsește că pedeapsa de 4 ani închisoare dată de Tribunal acestui prevenit este bine chibzuită, că fiind vorba de o reiterațiune de fapte identice, art. 124, 40, 60 Cod penal sunt bine aplicate, și că nu e cazul nici a i se spori nici reduce această pedeapsă; că dar apelul Primului Procuror al Tribunalului cât și al prevenitului trebuiesc respinse;

Având în vedere că să impută prevenitului Dan Albahary că a procurat lui Parisianu și Dumitrescu mijloacele care au servit la comiterea falsurilor de care aceștia s'a făcut culpabili, știind că au să servească la această comitere, — cu alte cuvinte, că el a jucat rolul de complice al lor; că această cooperare a sa constă în aceea că el cumpăra titlurile de rentă, comunica din timp prevenitului V. Dumitrescu numerele acestor titluri, acesta căuta în urne ruletele corespunzătoare acestor numere, le puneă la o parte, și la ziua fixată făcea numai un simulacru de tragere, făcând să se constate prin liste și procesele-verbale ce se încheia și care se contrasemna de Parisianu, ca eșite la sorți aceste titluri, când realitatea nu era ast-fel;

Având în vedere că faptul a fost recunoscut de prevenit în tot cursul instrucțiunii, la Tribunal și chiar înaintea Curței cu ocazia interogatoriului ce i s'a luat; că osebit de recunoșterea sa, contra lui mai vine: a) arătarea lui V. Dumitrescu cu care el trata; b) arătarea preveniților Aron Behar și Rafael Bally, care aflând de aceste operațiuni, l'a forțat să le dea 20% din beneficiul ce va realiza; c) Scrisorile lui V. Dumitrescu sesisate în comptuarul său, prin care îi cerea continuu bani; d) listele cu indicarea titlurilor cum părăte și eșite la sorți date de casele de bancă Marmorosch Blank et Co., Elias, Halfon, Ieschek, Chrisoveleni și Banca România, prin intermediul cărora s'a făcut cumpărătura acestor titluri; e) registrele sale și actul expertului care constată că din 1364 titluri, câte s'au amortisat de la 2 Decembrie 1899 — 19

Iunie 1902, cea mai mare parte și anume 822 titluri 4% a câte 5000 lei, aparțineau prevenitului Dan Albahary, care a realizat cu modul acesta un beneficiu de 811 384 lei 10 bani; f) în fine înportanta sumă de bani și valori sesizate la el e cea mai elocintă dovadă a fraudei, dat fiind că la 1899 nu dispunea nici de 90000 lei;

Având în vedere că de și nu a tratat direct cu Parisianu, prevenitul Dan Albahary știa însă că concursul acestuia îi este asigurat, căci după cum recunoaște singur la interoga-toriul luat de Judele instructor. în ziua de 17 Februarie 1903 (fila 215 - 218) Dumitrescu îi spusese că nu putea opera fără el și apoi se convinsese și densus că Parisianu lua o parte din beneficiu, pentru că i se ceruse în două rânduri aur când acesta s'a dus în străinătate. 'l vedea ducând o viață largă, făcând chesuri, și în fine ceia ce l'a edificat pe deplin, este cumpărarea casei pe care nu ar fi putut-o face din leafă;

Că atunci când comunica lui V. Dumitrescu numerile titlu-rilor, Dan Albahary știa că la mijloc să petreacă o afacere ne-corectă că nu era o tragere la sorți, ci numai un simulacru de tragere, pe lângă că o recunoaște el singur, dar oșebit de asta 'i-o spusese V. Dumitrescu încă de la început de când 'i-a făcut propunerea; că dar e temerar a se mai susține, cum cearcă apărarea să o facă, că el ar fi străin de falsurile ce se comiteau că 'i ar lipsi intențiunea culpabilă în ce privește pre-judiciul comis, și că el credea că câștigând în felul acesta nu vătămă pe nimeni, cu alte cuvinte că era de bună credință;

Având în vedere că faptul lui Dan Albahary, date fiind împrejurările, constituie o complicitate la falsurile comise de Al. Parisianu și V. Dumitrescu, în acte publice, în profitul lui; că participând la o serie întreagă de aceste falsuri, bine s'a făcut față de el aplicațiunea art. 5°, al. I comb. cu 124 și 40 Cod penal; că pedeapsa fiind prevădută de ult. al. de sub art. 49 trebuiește a se face aplicațiunea și acestui text de lege; că tribunalul făcând aplicațiunea și a art. 60 Cod penal și condamnând pe prevenit la trei ani închisoare corecțională și 2000 lei amendă, a dat o pedeapsă proporțională cu faptul comis; că dar, nu e cazul a i se spori sau reduce din această pedeapsă, că prin urmare, atât apelul Primului Procuror cât și al prevenitului trebuie respinse;

Având în vedere că se impută inculpatului Moreno Al-bahary, că în lipsa din țară a prevenitului Dan Albahary, care 'i e frate și la care se găsea ca angajat în comptuar, el este care procura lui V. Dumitrescu numerile titlurilor de rentă ce urmau a fi amortisate: cu alte cuvinte că a procurat și el mijloacele cari au servit la comiterea falsurilor stabilite în sarcina lui Parisianu și Dumitrescu, știind că au să servească la această comitere, cea-ce constituie o complicitate;

Având în vedere că inculpatul nu contestă la interogato-riile ce i s'a luat că știa de operațiunile ce se petreceau între fratele său Dan și V. Dumitrescu, susține însă că el n'a procurat nici o dată acestuia liste cu numere de titluri de rentă destinate a fi scoase la sorți, și că rolul său s'a mărginit nu-mai a libera lui V. Dumitrescu bani, când 'i se cerea pe care 'i trecea la comptul său, conform instrucțiunilor ce avea de la fratele său;

Având în vedere că împrejurările de fapt vin să demon-streze că rolul său nu a fost așa de limitat cum se pretinde. Într'adevăr, când Aron Behar află că V. Dumitrescu scoatea la sorți în mod fraudulos titluri de rentă pentru Dan Albahary, și să presintă la acesta atât el cât și Bally ca să 'i ceară bani, amenințând că alt-fel îi va denunța, cel care este trimis de Dan ca să trateze cu ei și care le cumpără tăcerea cu 20% din beneficiu, este inculpatul Moreno Albahary, fapt recunoscut și de el;

Este adevărat însă, că atât Dan cât și V. Dumitrescu, astăzi spun că el n'ar fi procurat nici o dată numere de titluri de rentă spre a fi declarate scoase la sorți, la tribunal însă Du-mitrescu arată (fila 21 verso) că, Moreno a venit cu liste în numele fratelui său, și la dosarul instrucțiunei există mai multe scrisori sesizate în comptuarul lui Dan Albahary (fila 438, 44°), printre care unele sunt adresate chiar lui Moreno și prin care V. Dumitrescu 'i cerea diferite sume de bani; ca în deosebi prin scrisoarea din 22 Iunie 1901 (fila 44°) 'i cere numerile mărfesosite, prin cea din 9 Februarie 1902 (fila 438

verso) 'i spune că a doua zi începe a opera 4% 94, iar prin cea din 20 Februarie 1902 (tot fila 438 verso) 'i cere că dacă până Sâmbătă sosește marla la Chrisoveloni, să'l înștiințeze fiind că Duminecă începe operațiua și e cert că la această dată Dan lipsea din țară fiind că chiar Dumitrescu prin scrisoare arată lui Moreno că a primit o scrisoare de la el din Meran (Tirol); că dar față de aceste scrisori și arătarea lui Dumitrescu făcută la tribunal, dubiū numai poate fi că și Moreno a procurat lui V. Dumitrescu numere de titluri de rentă spre a le declara eșite la sorți. Că a se pretinde cum susține apărarea, să se dovedească că Moreno a și dat curs cererilor din aceste scri-sori, adică că a comunicat lui V. Dumitrescu numerile tit-lurilor de rentă și că ele au și eșit la sorți, este de prisos, dat fiind rolul activ jucat de el în această afacere; Că de aceia este inutilă și chemarea ca martor a lui Chrisoveloni, de oare ce toate aceste operațiuni se urmau cu Bally pro-curistul său general, și Chrisoveloni e străin de afaceri. Că cea mai elocintă dovadă că Moreno a dat concursul său în aceste fraude, este bonificațiua de câte 32000 lei ce 'i da fra-telui său Dan pe anii 1900-1901 și 1901-1902, cum rezultă din registrele acestuia și constatarea expertului, și cum o recu-noaște și el;

Că dar complicitatea lui Moreno Albahary fiind pe deplin dovedită și cooperațiunea sa fiind reiterată, faptele comise de el cad tot sub previziunile art. 50 al I comb. cu 124, 49, 40 și 60 C. penal;

Considerând însă că el nu opera pe comptul lui propriu ci pentru fratele său Dan Albahary; că fiind seamă de situațiua lui vis-à-vis de acesta, Curtea găsește că culpa, și prin urmare răspunderea lui, e mult mai mică; că dar e cazul a 'i se admite în parte apelul, a se respinge apelul Primului Procuror și a i se reduce pedeapsa.

Având în vedere că prevenitul Aron Behar, i se impută următoarele trei fapte: 1) Că a procurat lui V. Dumitrescu mijloace de a comite falsuri în acte publice, știind că au să servească la această comitere; 2) Că prin amenințare verbală de a face revelațiuni a stors de la Dan Albahary bani; și 3) Că usând de aceleași mijloace de astă dată și înscris, a cercat să stoarcă bani de la Statul român, reprezentat prin Ministrul de finanțe;

Având în vedere că în ce privește primul fapt, există mărturisirea prevenitului și arătarea lui V. Dumitrescu, că la tragerea de la 19 Iulie 1900, a făcut să iasă și pentru el la sorți 15 titluri de rentă 4% a câte 5000 lei. Este adevărat că aceste titluri a fost cumpărate pe numele firmei Fr. Aftalion, pe care prevenitul o reprezenta ca procurist; dacă însă se ține în seamă că afacerea a fost tratată de el direct, că el este care a exercitat presiunea asupra lui Dumitrescu amenințându-l că alt-fel 'l denunță pentru tragerile neregulate ce făcea în profitul lui Dan Albahary și că firma Aftalion n'a tras nici un profit pentru că chiar atunci a și căzut în faliment, dubiū nu poate fi că răspunderea întreagă revine prevenitu-lui Aron Behar;

Având în vedere că modul cum s'a condus, pune în evi-dență știința sa că se comitea un fals în acte publice; că dar, faptul său fiind identic cu al lui Dan Albahary, cade sub previziunile art. 50 al. I iar nu 50 al II cum s'a ho-tărît de trib, comb cu 124 și 49 C. penal;

Având în vedere că pentru cel de al doilea fapt există: a) mărturisirea sa b) arătarea lui Dan Albahary că ia cerut și 'i a dat bani sub amenințarea de a denunța tragerile frauduloase ce să făceau în profitul său de V. Dumitrescu în unire cu Parisianu, c) arătarea lui Moreno Albahary, prin intermediul căruia s'a fixat a i se da lui și lui Bally 20% din beneficiu, d) registrele lui Dan Albahary și actul expertului, care constată că li s'a dat suma de 18255 lei, registre în care Behar e trecut sub numele de Pisco, recunoscut și de el; că dar bine s'a aplicat de tribunal pen-tru acest fapt art. 334 ult. al. C. penal;

Având în vedere că în ce privește al treilea fapt, prevenitul recunoaște că a cerut o recompensă pentru destăinuiri-le ce a făcut relativ la operațiunile frauduloase ce se comiteau cu ocazia tragerii la sorți a titlurilor de rentă, dar susține că nu a usat de nici-o amenințare;

Având în vedere că dacă la început când s'a adresat la Disconto Gesellschaft, cererea avea caracterul unei recompense, prevenitul a schimbat atitudinea îndată ce a văzut că de la aceasta casă de bancă nu s' poate obține nimic; că atunci prin asociații săi Covo și Liebling la Berlin, iar el direct la București prin intermediul lui Max Sterling, Directorul Băncii Generale, lucrând mână în mână, face presiuni asupra Guvernului român, cerând de la acesta suma de 500000 mărci, sub amănțarea de a desvălui detentorilor de titluri, cele ce se petrec la Ministerul de finanțe; că apoi când i se comunică că suma ce i se oferă este numai de 30000 lei, el nu se sfiște de a declara că suma e derisorie, că nu mai continuă tratativele, și că va scrie avocatului său la Berlin ca să facă alte demersuri;

Având în vedere că toate acestea sunt confirmate de martorul Max Sterling, ascultat de trib. sub prestare de jurământ, și rezultă din corespondența, ce a fost sesisată la el, corespondență urmată cu Covo și Liebling din Berlin și aflată în original și traducțiune în dosarul instrucțiunei, la fila 325 - 408;

Având în vedere că imediat după ruperea tratativilor, Disconto a și primit de la d-l Liebling scrisoarea de la 12 Ianuarie st. n. a. c., prin care și exprimă mirarea de suma minimă oferită de Ministrul de finanțe român lui Behar și amenință că va face o lovitură de bursă pentru a produce o scădere însemnată a titlurilor de rentă română și că va convoca în același timp o adunare a tuturor detentorilor germani de rentă, cărora le va expune cele ce se petrec și îi va hotări la o acțiune în daună contra Ministerului de finanțe român;

Având în vedere că prevenitul și cu ai săi asociați atât erau de siguri că vor reuși în întreprinderea lor, în cât fac și o convenție prin care și împart suma cerută, convenție semnată de Covo, Liebling și Behar, lucrând și ca procurator al lui Bally și aflată la dosarul instrucțiunei în original (fila 720 și în traducție fila 401);

Având în vedere că și acest fapt fiind pe deplin stabilit în sarcina prevenitului Aron Behar, el cade tot sub prevederile art. 334 ult. alin Cod penal;

Având în vedere că fiind recunoscut culpabil de trei delict deosebite, cu drept cuvânt și s'a aplicat de tribunal și art. 40 C. p.; că faptele nefiind de aceeași natură și supuse la aceeași pedeapsă, urma a și se aplica pedeapsa cea mai grea, adică a complicității la falsuri; că intru cât Tribunalul i-a acordat și circumstanțe atenuante, Curtea găsește că pedeapsa de trei ani închisoare corecțională este bine chibzuită și ast-fel fiind urmează a respinge atât apelul prevenitului cât și pe al Primului Procuror.

Având în vedere că două sunt delicturile imputate prevenitului Rafael Bally, și anume: 1) Șantajul asupra lui Dan Albahary, și 2) șantajul cercat asupra Statului român asociat la ambele fapte cu prevenitul Aron Behar; că tribunalul l-a recunoscut culpabil de primul fapt și a omis a se pronunța în privința celui d'al doilea, cea ce a și determinat pe Primul Procuror ca să declare apel și în privința lui;

Având în vedere că pentru primul fapt, există aceleași probe ca și pentru Behar și anume: mărturisirea sa, arătarea lui Dan Albahary că i-a cerut și dat bani sub amenințarea de a denunța tragerile frauduloase ce V. Dumitrescu cu Parisianu făceau în profitul său, arătarea lui Moreno Albahary prin intermediul căruia s'a fixat bonificația de 20% din beneficiu; că pentru al putea controla se pusesse obligație lui Dan ca toate efectele să fie cumpărate prin casa Hrisovelonii, pe care o conducea prevenitul; în fine registrele lui Dan Albahary și actul expertului, constată că s'a dat lui Bally și Behar suma de 18255 lei; că dar bine i s'a aplicat de Trib. pentru acest fapt art. 334 ult. al C. pen.;

Având în vedere că în ce privește cel de al doilea fapt, Bally pretinde că n'ar fi în nimic amestecat și că din partea sa nu ar exista amenințări nici verbale nici scrise pentru a sili pe Guvernul român să-i dea bani;

Având însă în vedere că în contra sa vine arătarea lui Aron Behar, care în tot cursul instrucțiunei ca și la Trib. și Curte,

spune că Bally știa de tratativele cu Disconto, că făceau corespondența împreună, și că nu făcea nici un demers până nu se consulta cu el; că de alt-fel chiar Bally recunoște: că a fost la Berlin, unde s'a întâlnit cu Covo ruda sa și cu Liebling, cumnatul acestuia, de și neagă a fi vorbit ceva cu ei de a face, că s'a întâmplat să fie în gara de Nord, când Behar s'a întors de la Berlin și că a plecat cu el în birje, că știa în fine de convențiunea ce se închease între ei și prin care îi revenea și lui o parte din suma de 500000 mărci ce se ceruse Guvernului român; ceva mai mult, Behar afirmă (fila 186) că un exemplar de convenție a fost semnat și de Bally și restituită lui Covo, fapt recunoscut și de acesta la interogatoriul ce i s'a luat de judele instructor, în ziua de 30 Ianuarie a. c. (fila 202 verso), deși astăzi tăgăduște. Că întrebarea ce se naște este: pentru ce se atribuia lui Bally o parte din această sumă, dacă el era străin de afacere? Că ceea ce vine să confirme că el mergea mână în mână cu Behar, este că nu toate scrisorile sesisate la acesta îi erau lui adresate, ci unele, cum sunt cele cu date de 6 și 12 Ianuarie 1903 (fila 374 și 376), sunt adresate unei a treia persoane, căreia cei din Berlin îi spune ce a scris lui Behar sau o însărcinează să comunice ceva acestuia, și această persoană nu era alta de cât Bally. Că fiind dar pe deplin stabilit că tot ce s'a făcut de Behar, Covo și Liebling în scop de a stoarce Statului român suma de 500000 mărci, a fost pus la cale împreună cu Bally, împrejurarea că acesta și-a luat toate precauțiunile și nu s'a pus în evidență, nu schimbă nimic situațiunea: el rămâne de o potrivă culpabil cu cei-l'alți, ca și cum amenințările ar fi venit direct din partea sa; Că dar apelul Primului Procuror, urmează să fie admis și pedeapsa mărită;

Că în sarcina sa fiind două delicturi de aceeași natură, și supuse la aceeași pedeapsă, câtă a se face aplicațiunea art. 40 C. pen.; că ținând seamă și de împrejurări, Curtea găsește că e locul de a se admite în favoarea prevenitului și circumstanțe ușurătoare;

Având în vedere că textele de lege care au dar a fi aplicate preveniților și inculpatului, care în parte sunt visate și de hotărîrea trib., dar care nu au fost reproduse sunt: art. 124, 50 al. 1, 49 ult. al., 334 ult. al., 40 și 60 Cod penal, articole care s'au citit în ședința publică de d-l Prim-Președinte, și care au următoarea cuprindere: . . . (urmează textul articolelor).

Având în vedere, că în ce privește despăgubirile civile, pretinse de Stat, este netăgăduit că ele nu pot fi acordate cu titlu de daune morale, cum a hotărît tribunalul. Într'adevăr, demnitatea și reputațiunea Statului român, sunt mai presus de orice atingere, și actele comise de preveniți nu pot să-i aducă nici cea mai mică știrbire. În specie adevărați leșiți sunt detentorii titlurilor de rentă 4% a 5000 lei, pe care Statul se crede moralmente obligat a-i despăgubi de prejudiciul încercat prin fraudele comise de preveniți; că oșebit de această obligațiune morală, Statul răspunde civilmente de faptele funcționarilor săi necinstiți, el mai e ținut apoi și de obligațiunea contractuală derivând din contractul încheiat cu consorțiul de bancheri cari s'au însărcinat cu plasarea deferitelor împrumuturi, de oare-ce emisiunea de rentă s'a făcut sub condițiunea ca amortisarea ei să se opereze în mod cinstit, la anume epoci; că dar, prejudiciul pentru Stat este evident și născut încă de la primele trageri neregulate ce au avut loc; că dacă până astăzi detentorii de rentă n'au reclamat încă în mod individual despăgubiri de la Stat, cauza este că Ministerul de finanțe a oferit benevol prin consorțiul de bancheri cu cari este legat prin contract de a-i despăgubi și e chestia numai de a se stabili modalitatea plății;

Considerând că o dată stabilit că Statul este prejudiciat, ceea ce urmează a se ști este din ce se compune acest prejudiciu, și care este quantumul lui?

Având în vedere că pe când se comiteau fraudele Statul era și el detentorul a 13 milioane titluri de rentă din care 9 milioane 4% care să găsească depuse în gaj la Disconto Gesellschaft; prin faptul tragerilor la sorți falsificate, Statul ca orî care detentor a fost lipsit de șansa de a vedea amortisate în tot sau în parte acea rentă și n'ar fi fost silit să plătească lui Dan Albahary și celor-l'alți părtași la fraudă

sume de bani pentru rentă care în realitate nu eșise la sorți. Iată dar un prim element pentru aprecierea pagubei;

Având în vedere că o altă pagubă evidentă pentru Stat rezultă din conversiunea împrumutului de 175000000. Într'adevăr, dacă Statul n'ar fi fost silit de amenințarea de a se divulga fraudele și a'și vedea creditul compromis, ar fi așteptat momentul poprice când cursul titlurilor de rentă ar fi fost urcat, de oare-ce avea înaintea sa încă doi ani și ar fi făcut conversiunea în condițiuni mult mai avantajoase, date fiind însă împrejurările el a trebuit să precipite conversiunea și să primească condițiuni mai grele de cât acelea ce ar fi putut obține astăzi, de ex.: când cursul rentei e mult mai urcat. Este adevărat că Guvernul a declarat, în Cameră că conversiunea s'a făcut în condițiuni escelente, dar această declarațiune nu însemnă alt ceva de cât că în situațiunea în care se găsea atunci, condițiunile obținute erau cele mai bune ce se putea spera;

Având în vedere că Statul fiind dator a despăgubi pe detentorii de titluri de rentă de toate pagubele încercate prin tragerile frauduloase, prejudiciul pentru el este deja născut. Iată dar o altă pagubă pentru Stat;

Considerând că, în ce privește quantumul prejudiciului, elementul cel mai sigur de apreciere este beneficiul realizat de preveniți din tragerile frauduloase și cari numai pentru Dan Albahary trece de 80000 lei; că dacă la această cifră se adaugă titlurile de rentă ce Parisianu a făcut să se scoată la sorți pentru el, titlurile lui Macărescu și cele 15 titluri scoase de V. Dumitrescu lui Behar, despăgubirea de acordat Statului se poate fixa fără exagerație la cifra de 900000 lei;

Având în vedere că puțin importă dacă beneficiul realizat de Dan Albahary este de 811.384 lei 10 bani, cum rezultă din registrele sale și constatarea expertului, sau mult mai mică, cum se pretinde de apărare prin memoriul ce a prezentat Curței, că cea ce trebuie a se avea în vedere, este dauna încercată, iar nu profitul net revenit delinquentului;

Considerând că în cazul de față nu se poate iarăși stabili gradul de responsabilitate bănească și fixa pentru fie-care prevenit quantumul sumei, până la care el poate fi solidar cu cei-alți; că ceia-ce trebuie să se aibă în vedere, și de care urmează a se ține seamă, este că V. Dumitrescu, Dan Albahary, Moreno Albahary și Aron Behar și au dat cu toții mâna ca să tragă profit din tragerile frauduloase a titlurilor de rentă; că, în acest cas, art. 1003 C. civ. o spune în mod clar că, când delictul este imputabil mai multor persoane, ele sunt ținute solidar pentru despăgubire;

Având în vedere că de și prin conclusiunile scrise ce au depus avocații Statului, cer ca să se condamne la despăgubiri solidar toți părtașii la tragerile false și la șantaj, și prin urmare și Rafael Bally;

Considerând că de și este adevărat că amenințarea de a divulga fraudele a cauzat un prejudiciu Statului, căci a precipitat conversiunea;

Considerând însă că, Ministerul de finance, nu s'a constituit parte civilă și în contra lui Bally că nici la tribunal, nici la Curte nu s'a pus vre o concluziune orală în contra lui relativ la despăgubiri; că dar cererea ce se face pentru prima oară, prin conclusiuni scrise și fără ca prevenitul să fi avut puțință a se apăra este venită târziu și nu poate fi ținută în seamă;

Având în vedere în fine cererea făcută de prevenitul Dan Albahary printr'unul din apărătorii săi de a se ordona de Curte restituirea valorilor ce i s'au ridicat de judele instructor și care se găsește depuse;

Având în vedere că potrivit 86 comb. cu 34 Pr. pen., judele instructor e în drept a pune mâna, ou numai pe ce a servit la comiterea crimei sau delictului, ci și pe ori ce va părea un product al acestui fapt și care ar putea servi spre descoperirea adevărului;

Considerând că în specie, dubiul nu mai poate fie că valorile sesizate provin din tragere la sorți în mod fraudulos a titlurilor de rentă; că dar bine a făcut judecătorul de instrucțiune că a pus mâna pe ele; că cum e recunoscut culpabil și ținut a răspunde de despăgubiri civile, restituirea ce să cere devine imposibilă, Statul având dreptul a se acoperi de despăgubirile lui acordate din acele valori;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge apelul declarat de preveniți Vasile Dumitrescu, Dan Albahary, Aron Behar și

Rafael Bally contra sentinței corecționale a Tribunalului Ilfov. s. I cu No 997/903.

Respinge asemenea apelul declarat de d-l Prim-Procuror al Tribunalului Ilfov contra aceleiași sentințe în ce privește pe preveniți V. Dumitrescu, Dan Albahary, Aron Behar și pe inculpatul Moreno Albahary.

Admite în parte apelul declarat de inculpatul Moreno Albahary, apelul declarat de d-l Prim-Procuror contra sentinței de mai sus în ce privește pe Rafael Bally, cum și apelul declarat de Ministerul de finance, în ce privește despăgubirile civile.

Condamnă pe Moreno Albahary la un an ș pe Rafael Bally la un an și zece luni închisoare corecțională.

Mentine pedepsele aplicate de tribunal în ce privește pe Vasile Dumitrescu, Dan Albahary și Aron Behar.

Condamnă pe Vasile Dumitrescu, Dan Albahary Moreno Albahary și Aron Behar ca în mod solidar să plătească Statului român, reprezentat prin Ministerul de finance suma de 900.000 lei ca despăgubiri civile.

(ss) Sc. Popescu, Em. Anastasiu, Gr. Ștefănescu, V. Pretorian, Oscar Niculescu.

p. Grefier (s) G. Demetrescu

JURĂMÎNTUL MORE-JUDAICO

Chestiunea formeii de prestare a jurământului deferit evreilor, este una din chestiunile cari s'au discutat și se discut încă, atât de doctrină cât și de instanțele noastre judecătorești. Și doctrina și jurisprudența variază în soluțiunile lor, aducându-se și de o parte și de alta, nenumărate argumente, basate, fie pe caracterul civil sau religios-civil al jurământului, fie pe considerațiuni de echitate sau de ordine socială, fie chiar pe dispozițiuni ale legilor positive.

Interesante monografii, au fost publicate în această privință, chiar la noi în țară, fie de specialiști și savanți în știința dreptului, fie de alți cunoscători ai acestei chestiuni. E inutil cred, de a mai reaminti, cunoscutele monografii ale eruditului nostru profesor D. Alexandresco, publicate atât în coloanele «Curierului» cât și în «Dreptul» cum și în apreciatul său *Tratat de Drept civil*, unde să găsește, în mod magistral tratată, chestiunea jurământului *more-judaico* (1). De asemenea cred că sunt cunoscute și cele-alte monografii, cum ar fi de pildă scrierea d-lui C. Gabrielescu relativă la *Natura jurământului și jurământul more-judaico*, și a d-lui C. Cerulianu, *Mărturisirea și jurământul*.

Chiar acum de curând, învătăatul rabin al israeliților din București, d-l A. Taubes, într'o interesantă broșură, intitulată: *Despre jurământul la evrei și jurământul more-judaico*, studiază amănunțit chestia jurământului, expunând în mod savant, în mai multe capitole: origina, forma cât și caracterul jurământului și terminând cu formula cea mai agreabilă, sub imperiul legiureii noastre, pentru jurământul evreilor.

Dar nu am să insist mai mult, asupra lucrărilor pu-

(1) Vezi *Curierul Judiciar*, No. 43 din 1900 și No. 85 din 1901; *Dreptul*, No. 64 din 1901; și D. Alexandresco. Dr. civil, vol. VII, pag. 396 și urm.

blicate în această materie și nici asupra argumentelor și a probelor, pe cari partizanii unui sistem sau altul le aduc în sprijinul părerii lor, ci mă voi mărgini la scopul ce mi-am propus, scriind acest articol: de a dovedi prin ajutorul legii de procedură, că sub actualul cod, cestiunea propusă prin primele rënduri ale articolului de față, ar fi, pare-se, în mod definitiv, tranșată, excluzându-se posibilitatea ivirei vechilor discuțiuni.

Articolul 239 din vechiul Cod de procedură civilă, avea următorul cuprins: «*jurământul se va face în audiența următoare, afară numai dacă împrejurările cer ca să se facă îndată*»; iar noul articol 239, se exprimă ast-fel: «*Jurământul se va face în audiența în care a fost admis*».

Din comparațiunea acestor două texte ale legii de procedură, vedem numai de cât deosebirea dintre ele: sub noul Cod jurământul deferit uneia din părți, trebuie să fie prestat în chiar audiența în care a fost admis, lucru ce nu era sub vechiul Cod. De aci, următoarea consecință: împricinatul, chemat înaintea unei instanțe judecătorești, este obligat, ca atunci când i se deferă un jurământ, să-l presteze îndată.

Expunerea de motive, care însoțește noul Cod de procedură, arată motivele de care a fost călăuzit legiuitorul, când a modificat acest articol 239. Din această expunere vedem că numai grija legiuitorului de a împedica neajunsurile și străgăniurile cari puteau să se ivească prin amânarea prestării jurământului deferit, l'au făcut de a aduce modificarea arătată articolului sus citat. Voi arăta, mai la vale, ce importanță colosală, pare a avea modificarea acestui articol, și cum fără a se voi, s'a curmat discuțiunile cari se făceau interpretându-se articolele referitoare la forma prestării jurământului decisoriu.

Cum se va presta jurământul deferit unui evreu? Ce formulă i se va supune conștiinței lui? Ce formalități vor trebui îndeplinite?

Iată chestiuni, pe care actualul legiuitor pare a le fi tranșat, o dată cu modificarea adusă vechiului cod. În expunerea de motive, la articolul 196, găsim că legiuitorul voind să previe dificultățile la care ar putea da naștere, prescrierea unor formule pentru prestarea jurământului, de către persoanele de alt rit, de cât cel creștin, a lăsat pe judecător, deplin suveran asupra acestui lucru. Iată în adevăr cum glăsuște această expunere: «*În lipsa unei reguli de drept, cestiunea se va rezolvi în fapt. În fie care speță, judecătorul rămâne liber de a aprecia sinceritatea martorului sau părții care are să jure, modificând el (judecătorul) formula jurământului după cum prescrie religiunea-conștiința celui ce va jura.*» (2)

(2) Vezi Expunerea de motive, Cod de Proc. civil al d-lor Alexandrescu, Cesărescu și Mironescu, pag. XXIII).

Așa fiind, mă întreb: formalitățile jurământului more-judaico, mai sunt ele posibile, față cu redacțiunea dată articolului 239 din actualul Cod de procedură civilă? Se mai poate oare admite prestarea unui asemenea jurământ, cu aceste pretinse forme?

Dacă vom avea în vedere, cele arătate mai sus din expunerea de motive a legiuitorului din 1900, cum și modificarea adusă vechiului articol 239, de sigur că răspunsul dat, nu va putea fi de cât negativ.

În adevăr, în primul rând, nici un text de lege nu prescrie vre-o formalitate deosebită pentru cei de alt rit, afară de modificarea — lăsată în suverana apreciere a judecătorului — a formulei de jurământ; iar pe de altă parte, legiuitorul prescriind prestarea de îndată, în audiența când s'a admis, a jurământului, prin această prescripțiune se exclude posibilitatea executării pretinselor solemnități ale jurământului *more-judaico*. Cum am putea concilia zisele articolului 239, când am obliga pe împricinatul-evreu, să presteze un jurământ deferit, cu așa zisele forme exterioare ale acestui jurământ? Cum are să se poată aduce la îndeplinire cerințele acestui articol 239, când se știe că jurământul acesta, *more-judaico*, nu se poate esecuta de cât în anumite zile, și cu niște forme exterioare, care trebuiesc aduse la îndeplinire, cu o zi înainte chiar? Căci din două una: ori execuți în totul articolul 239, pentru a corespunde cerințelor acestui articol, și a evita străgăniurile de care s'a temut legiuitorul, prescriindu-l, ori execuți pretinsele forme ale jurământului *more-judaico*, și atunci calci legea, care te obligă la luarea de îndată a jurământului deferit.

Iată deci, după părerea mea, că sub noul Cod de procedură, jurământul *more-judaico*, cu pretinsele lui forme nu mai poate sta în picioare, fiind repudiat de acest Cod.

Cât privește formula jurământului evreilor, cred că cu mici modificări, aceia propusă de rabinul A. Taubes, în broșura sus amintită, este admisibilă și concordând în totul, atât cu cerințele legiuirii noastre, cât și cu acelea ale religiunii.

Nic. M. Pârvulescu
Jude-ajutor, ocol I Ploești

15 Iunie, 1903

INFORMAȚIUNI

Anunțăm cu plăcere că în numărul viitor vom publica un articol: «**Ispășoiu și noile teorii penale**», datorit penei d-lui Iulian Teodorescu, membru de ședință la tribunalul Ilfov, ca răspuns articolului «Casul soldatului Ispășoiu», datorit penei distinsului nostru colaborator d-l Vespasian Erbiceanu, ce a fost publicat în Curierul Judiciar No. 59 din 21 Septembrie a. c.